

31. நம்மாழ்வாரின் இறை அனுபவம்

முனைவர் தே. அசோக்

நாம் ஒரு செயலில் ஈடுபடுகின்ற போது அச்செயலின் முடிவில் சில உணர்வுகளைப் பெறுவோம். அந்த உணர்வுநிலைகளே அனுபவங்களாகின்றன. ஒவ்வொரு அனுபவங்களும் ஒரு படிப்பினை வழங்குகின்றன. பின்பு இவ்வனுபவங்களே வாழ்க்கையாகின்றன. அவ்வகையில் ஆன்மீக வாழ்வில் இறையடியவர்கள் இறைச்சிந்தனையின் வாயிலாகச் சில உணர்வுநிலைகளை அடைந்து இன்பங்களைத் துய்க்கின்றனர். அவ்வின்ப நிலை இறை அனுபவங்களாக அமைகின்றன. வைணவ ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வார் என்று உரிமையோடு அழைக்கப்பட்ட இவ்வாழ்வாரும் இறை அனுபவத்தில் ஆட்பட்டுத் தழைத்தவரேயாவார். அவர்தம் படைப்புகளான திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி ஆகியவற்றின் வழியாக நம்மாழ்வார் துய்த்த இறைஅனுபவங்கள் இங்குப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன.

அமுதமாகிய நினைவு

உலகப் பற்றினையுடைய வாழ்வினைக் கடந்து ஆன்மீக வாழ்வில் முதன்மை பெறுவது இறைச்சிந்தனையால் விளையும் அருளேயாகும். அதே வேளையில் இவ்வுலக வாழ்வினைப் மேற்கொள்வதற்குப் பொருள் முதன்மைத் தேவையாய் அமைகிறது. ஆதலால் தான் பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகமில்லை என்று கூறினார் வள்ளுவர். இருப்பினும் அருளா? பொருளா? என்கிற போது அருளில்லார்க்கு இவ்வுலகமில்லை என்று அருளினையே முதலில் வைத்துக் கூறினார். இவ்வுலக இயக்கங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாய் விளங்குகின்ற இறைவனை அன்போடு நினைத்திருப்பதால் உடலெங்கும் இன்பம் பரவுவதாக இறையடியவர்கள் உணருகின்றனர்.

உலகு படைத்தது உண்ட எந்தை அறைகழல்

சுடர்ப் பூந்தாமரை கடுதற்கு அவாவு

ஆர் உயிர் உருகி உக்க நேரிய

காதல் அன்பில் இன்பு ஈன்தேறல்

அமுத வெள்ளத்தான் - (நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம் - 2579)

என்ற பாடலில் நம்மாழ்வார் இறைவனாகிய திருமாலை பக்திப் பெருக்கால் எண்ண எண்ண, தேன் போன்ற அமுத வெள்ளத்தில் மூழ்கி இன்பம் அடைவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். தேனின் சுவை தான் எத்துணை இனிமை ... இதன் சுவையை விரும்பாதாரும் உண்டோ? அத்துணை இனிமையான தேனைச் சிறிதல்ல இங்கு வெள்ளமாக மிகுந்திருப்பதாகவும் அதில் மூழ்கித் திளைப்பதும் போன்றதே இறைவனாகிய திருமாலை நினைப்பதனால் விளையும் இன்பம் என்கிறார் நம்மாழ்வார். இதன் வழி அவர் தம் இறைஅனுபவத்தை நன்கு அறியலாம். தான்

எண்ணாத ஒன்றைக் கூறுஇயலுமா? எனவே நம்மாழ்வார் உள்ளம் உருகியே தான் அந்த இன்பத்தை அனுபவித்துக் கூறியிருக்க வேண்டும்.

அன்பின் பெருக்கம்

உள்ளத்தில் நேசித்தல் இருக்கும் போது அன்பு நிலை மலரும். அன்பு பெருக பெருக மனமும், உடலும் மகிழ்ச்சியால் திளைக்கும். அன்பைத் தான் தடுக்க இயலுமோ? ஒப்பற்ற இறைவனாகிய திருமாலை எண்ண எண்ண நம்மாழ்வாருக்கு அன்பின் பெருக்கம் அதிகரிக்கிறது.

... .. அன்பே

பெருகும் மிக..... (நா.தி.பி.-2592)

என்பதன் வழியாக நம்மாழ்வாரின் அன்பின் பெருக்கத்தை அறியலாம். இவ்வுலகில் உள்ளவற்றையெல்லாம் காக்கும் கடவுளாகக் கருதப்படும் திருமாலை மனதில் எண்ணினாலே இன்பம் கிடைப்பதாக நம்மாழ்வார் குறிப்பிடுகிறார். இறைவனின் திருக்காட்சி கிடைக்காவிடினும் இறைவனை எண்ணினாலே அன்பானது பெருகும் என்பது நம்மாழ்வார் தாம் அடைந்த அனுபவமாகவே கருத வேண்டும்.

... .. ஆழாத

பாரும் நீ, வானும் நீ, காலும் நீ, தீயும் நீ

நீரும் நீ, ஆய் நின்ற நீ (நா.தி.பி. - 2595)

என்று பூமியும், நீரும், காற்றும், தீயும், வானமுமாக என்று எல்லாம் திருமாலாகவே காட்சியளிப்பதாகக் கூறுகிறார். உலக இன்பங்களின் மீது பற்று இல்லாமல் திருமாலை அனைத்துப் பொருளிலும், உயிரிலும் காணும் போது அனைத்தையும் நேசிக்கின்ற மனதில் எப்பொழுதும் அன்பு மயமான சிந்தனைகள் மலர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். ஆகவே இது போன்ற எண்ணங்களால் அன்பு பெருகுகிறது. இந்நிலையை நம்மாழ்வார் அனுபவித்து உணர்ந்த நிலையாகக் கொள்ளலாம்.

அகலும் தீவினைகள்

காக்கும் கடவுளாகிய திருமால் அனைவருக்கும் தலைவனாக விளங்குகிறான். திருமாலுக்கு இணையாக ஒருவரையும் கூற முடியாத அளவில் ஒப்பற்ற தம்மையுடையவராக அமைகிறார். மேலும் இவ்வுலகின் அனைத்துப் பொருளிலும் உறைந்து காட்சியளிப்பதாக நம்மாழ்வாரின் எண்ணங்கள் அமைகின்றன.

தானே தனித் தோன்றல் தன் அளப்பு ஒன்று இல்லாதான்
தானே பிறர்கட்கும் தத் தோன்றல் ..... (நா.தி.பி. -2608)

என்பதன் வழியாக இறைவனாகிய திருமால் எல்லாமுமாக இருப்பதாக நம்மாழ்வார் உணர்கிறார். இத்துணைச் சிறப்புடைய திருமாலை எண்ணும் போதும், அவருடைய திருநாமங்களை உச்சரிக்கும் போது பாவங்கள் அகலுகின்றன என்பது நம்மாழ்வார் நம்பிக்கையாகும். இந்த நம்பிக்கை பிறக்க சில உணர்வுகள் தோன்றியிருக்க வேண்டும். இந்த உணர்வு நிலையே நம்மாழ்வாரின் இறை அனுபவமாகும்.

காலே பொதத் திரிந்து கத்துவராம் இனநாள்
மாலார் குடி புகுந்தார் என் மனத்தே - மேலால்
தருக்கும் இடம்பாட்டினொடும் வல்வினையார் -தாம் வீற்று
இருக்கும் இடம் காணாது இளைத்து (நா.தி.பி. - 2606)

என்ற பாடல் வழியாகப் பாவங்கள் அகன்றன எனும் தம் அனுபவத்தை நம்மாழ்வார் பதிவு செய்துள்ளார். நாம் செய்யக்கூடிய வினைகளுக்கேற்ப பிறவியானது மீண்டும் அமைந்து உயிர்களை வாட்டும் என்பது. இதனைத் தடுப்பதற்குரிய ஒரே வழி இறைவனை அடைதலேயாகும்.

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார். (குறள் - 10)

என்று வள்ளுவரும் இக்கருத்தினை கொண்டுள்ளது விளங்குகிறது. இவ்வாறான நிலையில் தன்னுடைய துன்பங்களை, பாவங்களைப் போக்குவதற்குரிய வழி இறைவழியால் செல்வதேயாகும்

... ... ஊடே போய்ப்
பேர் ஓதம் சிந்து திரைக் கண்வளரும் பேராளன்.
பேர் ஓதச் சிந்திக்கப் பேர்ந்து (நா.தி.வி. - 2643)

என்பதன் வாயிலாகத் திருமாலின் திருநாமத்தைச் சொல்ல தன்னுடைய தீயவினையானது தன்னைவிட்டு அகன்றதாக நம்மாழ்வார் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறாக திருமாலைக் குறித்த சிந்தனைகளால், செயல்களால் தீவினைகள் தன்னைவிட்டு அகன்றதாக நம்மாழ்வார் கூறுகிறார். இங்கு தன் இறை அனுபவத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கப்பெற்ற உயரிய நெறிமுறையை நம்மாழ்வார் பதிவு செய்துள்ளார்.

கனிய குணங்கள்

திருமாலை மனதில் எண்ணும் பொழுதே அவர் தம்மிடத்தில் மாற்றங்களை உருவாக்கியவராக நம்மாழ்வார் குறிப்பிடுகிறார். திருமால் தன் அடியவர்களை நேசிக்கின்ற விதம் அவர்களைக் காக்கின்ற தன்மை. அவர்களுக்கு அருளுகின்ற தன்மை, துன்பங்களை நீக்குகின்ற தன்மை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டு திருமாலின் இத்தகு குணங்களை நம்மாழ்வார்

சிறப்பாக எடுத்துரைக்கிறார். திருமாலின் இந்த குணங்கள் நம்மாழ்வாருக்கு மிகுந்த இனிமை பயப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். பாலின் தீஞ்சுவையின் இனிமையை திருமாலின் குணங்களோடு ஒப்பிட்டு, அச்சுவையைக் காட்டிலும் இனிய சுவையானது திருமாலின் மேற்கண்ட குணங்களேயாகும் என்கிறார் நம்மாழ்வார்.

மாலே! படிச்சோதி மாற்றேல் இனி - உனது

பாலே போல் சீரில் பழுத் தொழிந்தேன் ..... (நா.தி.பி. - 2642)

என்ற பாடலின் வழியாக திருமாலின் போற்றதக்க குணங்களை மிகவும் இனிமையாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஒன்றினைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டால் தான் அதனின் தன்மையை நம்மால் பிறருக்கு விளக்கிக் கூற இயலும். அவ்வகையில் திருமாலின் சிறந்த குணங்களைக் கண்டு உணர்ந்து அனுபவித்ததன் உறுதியாலே திருமாலின் குணங்கள் பாலிலும் இனிமை தருவதாக நம்மாழ்வார் இங்கு உறுதிப்படக் கூறுகிறார். எனவே நம்மாழ்வாரின் இறையனுபவம் இங்கு வெளிப்படுகிறது.

உள்ளத்தின் பூரிப்பு

அக வாழ்வில் தலைவனும், தலைவியும் ஒருவரை ஒருவர் எப்பொழுதும் எண்ணிக் கொண்டே இருப்பர். அந்நிலையில் காணும் காட்சிகள் யாவற்றிலும் தான் நேசிப்பதற்குரியவராகவே காட்சியளிக்கும். இந்நிலை ஒரே சிந்தனை வயத்தால் நிரம்பியுள்ள தன்மையைக் காட்டுகிறது.

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண் (குறள் - 1112)

என்ற குறளில், மலரைக் காணும் போதெல்லாம் தலைவனுக்குத் தலைவியின் கண்களாகவே காட்சியளிக்கின்றன. இதே போன்ற அனுபவம் நம்மாழ்வாருக்கும் ஏற்படுகிறது.

பூவையும், காயாவும் நீலமும் பூக்கின்ற

காவிமலர் என்று காண்தோறும் - பாவிபேன்

மெல் ஆவி, மெய் மிகவே பூரிக்கும் - அவ்வவை

எல்லாம் பிரான் உருவே என்று (நா.தி.பி. - 2657)

என்ற பாடலில் பூவைக் காணும் போதெல்லாம் நம்மாழ்வாருக்கு இறைவனாகிய திருமாலாகவே காட்சியளிக்கின்றது. இக்காட்சி தனது உயிருக்கும், உடலுக்கும் பூரிப்பினை அளிப்பதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். எனவே நம்மாழ்வார் திருமால் குறித்த சிந்தனையால் தாம் உணர்ந்து அனுபவித்த அனுபவங்களையே இவை காட்டுகின்றன எனத் தெளியலாம்.

தன்னுள் உள்ளான்

நாம் ஒன்றினை நேசிக்கும் போது எண்ணங்களால் அவ்வொன்றினை நெருங்குகின்றோம். தொடர்ச்சியான நேசிப்பினால் நம்முடைய இலக்கை மிகவும் நெருங்குகின்றோம். இந்நேசிப்பின் உச்சமாக நாம் எதனை நேசித்தோமே அதுவாகவே நாளடைவில் மாறிவிடுகின்றோம். இப்படிப்பட்ட அனுபவ நிலையை நம்மாழ்வாரிடமும் காணப்படுகிறது.

புனியும் இரு விசும்பும் நின் அகத்த, நீ என்

செவியின் வழி புகுந்து என் உள்ளாய் .... (நா.தி.பி. - 2659)

என்ற பாடலில் இவ்வுலகமும் பரமபதமும் உனக்குள்ளே அடங்குகின்றன. இத்தகைய தன்மையுடைய நீ என் காது வழியே புகுந்து என்னை விட்டு நீங்காமல் எப்பொழுதும் என்னிடமே உள்ளாய் என்று நம்மாழ்வார் திருமால் தன்னுள் இருப்பதை உணர்ந்து தன்னுடைய அனுபவத்தையே இங்குக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நிறைவாக

நம்மாழ்வார் தம் இறைவனாகிய திருமாலின் மீது மிகுந்த பற்றுதல் உடையவராக விளங்குகிறார். அவரின் சிந்தனைகள் முழுவதும் திருமால் குறித்ததாகவே விளங்குகின்றன. ஆதலால்தான், தான் காணக்கூடிய பொருள்கள் எல்லாம் திருமாலாகவே காட்சியளிப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். திருமால் குறித்த சிந்தனையில் நம்மாழ்வாருக்கு அன்பு பெருகின்றது. அந்த அன்பில் உடலும் உள்ளமும் திளைக்கின்றது. எல்லாமுமாகிய இறைவனான திருமாலை எண்ணியும் அவர் நாமத்தை உச்சரித்தும் வாழ்வதால் பாவங்கள் நீக்கப்படுவதாக நம்மாழ்வார் உணர்கின்றார். இதனால் மிகுந்த பரவசநிலையினை அடைந்து இன்பத்தில் திளைக்கின்றார். இந்த உணர்வுநிலைகள் நம்மாழ்வாரின் இறை அனுபவங்களாகக் அமைகின்றன. நம்மாழ்வார் பெற்ற இறை அனுபவங்களை நாமும் பெறுவோமாயின் நம் சமூகம் அன்பில் தழைத்து, இன்பத்தில் திளைக்கும்.

